

Paulus pro- rogat ad aliud triennium.

a Nobis dictum triennii tempus prorogari, & extendi desiderat.

§. 3. Nos igitur votis tuis annuere, & ad prædictæ summæ subsidium integre Majestati tuæ præstandum Ecclesiasticos prædictos pro rata contribuere, ut id quod in Domino iustissimam ob causam agere coeperunt, per eundem Dominum perficiant, supplicationibus Majestatis tuæ nomine Nobis humiliter porrectis inclinati prædictum triennii tempus in dictis Clementis literis concessum, & prorogatum, nec non easdem literas desuper expeditas, quarum omnium veriores tenores præsentibus haberi volumus pro sufficienter expressis, una cum omnibus in iis contentis declarationibus, clausulis, & Decretis ad aliud triennium, a fine dicti triennii computandum, ita tamen, ut si ante finem triennii huiusmodi summa decem, & octo millionum nummorum aureorum per solutionem dictarum gabellarum, seu silarum ab Ecclesiasticis, ut præfertur, & à laicis facienda confecta fuerit, Ecclesiastici ab huiusmodi solutione liberi sint, & immunes, & præfens prorogatio expiret ipso facto, absque alia declaratione, auctoritate Apostolica tenore præsentium extendimus, & prorogamus, utque huiusmodi triennio durante Ecclesiastici prædicti in dictis Regnis commorantes ad instar laicorum, & quatenus illi dictas gabellas, seu sillas solvant, ad earundem solutionem omnino, & iuxta formam, & tenorem prædictarum Clementis Prædecessoris literarum teneantur, decernimus, & declaramus.

§. 4. Non obstantibus præmissis, & omnibus illis, quæ dictus Clemens Prædecessor in eisdem literis suis voluit non obtinere.

§. 5. Volumus autem, & harum tenore decernimus, ut Exactores gabellarum, seu silarum prædictarum non per se ipsos, nec per alios Ministros, Judices, Magistratus, aut quoscumque alios Officiales laicos, sed per locorum Ordinarios Ecclesiasticos prædictos solvere recusantes compellere, & coram illis tantum causas, & occasione præmissorum convenire possint: Quibus Ordinariis harum serie committimus, & mandamus, ut contra Ecclesiasticos eosdem ad omnem simplicem dictorum Exactorum requisitionem, quacumque appellatione remota, ad executionem contentorum in literis huiusmodi auctoritate nostra procedant.

Dat. Romæ apud S. Marcum sub Anno Piscatoris die 2. Octobris 1607. Pont. Nostri Anno Tertio.

Dat. die 2. Octob. 1607. An. III.

Derogat cõ- trariis.

Ecclesiasticos autem coram Ordinariis tantum vult conveniri.

Confraternitatis Doctrinæ Christianæ erectio in Archiconfraternitatem in Basilica Sancti Petri Principis Apostolorum de Urbe, cum Indulgentiarum, privilegiorumque largitione.

De instituendis his Confraternitatibus, habes Constit. CXIV. Pii V. Ex debito Tom. IV. Par. III. fol. 435. De forma autem aggregandi alias Confraternitates, attende Constit. CCCL. Clementis VIII. Quæcumque, ut supr. fol. 85.

PAULUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

EX credito nobis Pastoralis officii munere piis locis, quæ majora in dies in spiritualibus, & temporalibus ad Dei gloriam, & animarum salutem incrementa suscipiunt, ulteriora subsidia, & ampliora concedimus privilegia, ne quidquam illarum rerum prætermittamus, quæ ad Christianam propagandam religionem conducere videntur.

§. 1. Ob has causas considerantes nos jure optimo à Sacro Tridentino Concilio, & Summis Pontificibus Prædecessoribus nostris statutum, & jam multos ab hinc Annis maximo Ecclesie Dei commodo observatum fuisse, ut pueri singulis Dominicis, & aliis festis diebus fidei rudimenta, obedientiam erga Deum, & parentes, aliaque christianas virtutes ab iis, ad quos spectat edocerentur, ut hac ratione, qui ad mundi voluptates sequendas natura proni sunt, christiana pietate eruditi, de virtute in virtutem proficientes, tales evaderent, qui ad populi Christiani mores reformandos, & catholicæ fidei incrementum idonei efficerentur Ministri.

§. 2. Atque hoc consilio, cum nonnulli prohibitis viri zelo charitatis accensi, pro divini cultus augmento in hac Alma Urbe nostra cæterarum Matre, & Magistra, Tridentino Concilio publicato in quibusdam Ecclesiis pueros, & adultos quoscumque summa pietate, ac diligentia Doctrinam Christianam docere cœpissent, hoc pium opus præstante Domino, exiguo temporis spatio, adeo incrementa suscepisse, ut Congregatio sub Doctrinæ Christianæ nomine jam pridem instituta fuerit, ex quibus licet aliqui tantum in communi vivant cum suo Præposito, in Ecclesia Sanctæ Agathæ Regionis Transyberinæ, in unum tamen omnes sub uno Protectore conveniunt, atque uno Præsede hujc saluberrimo operi singulis festis diebus sedula incumbunt, & incumbunt diligentia.

§. 3. Nos pro nostro Pastoralis officii munere hoc pium, Christianæque Reipublicæ necessarium opus, ex quo hæcenus uberissimi fructus provenerunt, ac multo uberriores posthac proventuros speramus, ex animo amplectentes, illadque in dies augeri

Exordium.

Concil. Trid. & Pont. jussu instituit. Confraternitatis Doctrinæ Christianæ.

In Urbe instituta necdum fuit Congregatio laicorum, sed etiam Clericorum.

Hic modo Pont. d. Confraternitatem erigit in Archiconfraternitatem in Basilica S. Petri de Urbe.

Ejusque Protectorem deputat, suum Vicarium.

magis, ac magis cupientes, Congregationem prædictam in Urbe institutam, necnon singulas illius personas, & Ecclesias, nempe Sancti Martini Regionis Arenule. S. Agathæ Regionis Transyberinæ eidem Congregationi Apostolica auctoritate concessas, sub nostra, & Sedis Apostolicæ protectione suscipientes. Motu proprio, & ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, in celeberrima Basilica Principis Apostolorum de Urbe, Congregationem Doctrinæ Christianæ huiusmodi in Archiconfraternitatem Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuo erigimus, & institui-

§. 4. Illiusque sic erecta, & instituta perpetuum Administratorem, & Protectorem dilectum filium nostrum Hieronymum Tituli S. Blasii, Presbyterum Cardinalem Pamphiliu nuncupatum, ac pro tempore existentem in Urbe, & ejus districtu Rom. Pont. Vicarium harum serie constituimus, & deputamus.

§. 5. Ac ipsius Archiconfraternitatis Confratribus pro tempore existentibus aggregandi dictæ Archiconfraternitati, alias qualvis ejusdem Doctrinæ Christianæ in qualibet Mundi parte canonicè erectas, & institutas, ac instituendas Confraternitates, illisque privilegia, indulta, favores, exemptiones, gratias, & Indulgentias infra scriptas sibi per Nos concessas, ac pro tempore a Sede Apostolica concedendas communicandi.

§. 6. Nec non de Administratoris, & Protectoris prædicti consensu quæcumque statuta felix regimen, & gubernium dictæ Archiconfraternitatis concernentia, licita tamen, & honesta, ac sacris Canonibus, & Decretis Concilii prædicti, Constitutionibusque Apostolicis minime contraria condendi, illaque sic condita pro rerum, & temporum qualitate, in toto, vel parte, ac toties, quoties opus fuerit, immutandi, & in eorum locum alia de novo edendi, licentiam, facultatem, & auctoritatem concedimus, & impertimur.

§. 7. Ut autem devotio Christianifidelium ad dictum opus exercendam in dies magis augeatur, de Omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, omnibus, & singulis utriusque sexus Christianifidelibus vere poenitentibus, & confessis, ac sacra Communione refectis, qui pro Ministris operariis, & Confratribus dictam Archiconfraternitatem ingredientur, die primo illorum ingressus, seu eo die, quo dictæ Archiconfraternitati ascripti fuerint, plenariam;

§. 8. Nec non eisdem sic descriptis, qui vere poenitentes, & confessi Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum in festo, quod ab ipsa Archiconfraternitate, & aliis Confraternitatibus aggregatis, seu aggregandis pro eorum præcipuo, & principali respectivo eligetur, sumpserint, etiam plenariam.

§. 9. Quæque vere poenitentes, & confessi dictum Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum sumpserint, aut id facere non

valentes, animo contrito nomen Jesu saltem corde in mortis articulo invocaverint similiter plenariam omnium peccatorum suorum remissionem, & Indulgentiam dicta auctoritate earundem tenore præsentium concedimus.

§. 10. Præterea eisdem Confratribus, qui vere poenitentes, & confessi semel quolibet mensè Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum sumpserint, septem annos, & totidem quadragenas.

§. 11. Quique in causa fuerint, ut pueri, famuli, aut quævis alia persona ad discendam Doctrinam Christianam eant, ducentos dies.

§. 12. Qui vero diebus Stationum Urbis hanc Doctrinam in Ecclesiis docuerint, ac etiam illi, qui ad eandem discendam accesserint, easdem Indulgentias consequantur, quas consequerentur, & consequi possent, si Ecclesias Stationum personaliter visitarent.

§. 13. Easdem etiam Indulgentias Visitatores dictæ Archiconfraternitatis, qui ex commisso sibi officio visitabunt illas Scholas, quas in illo die visitare poterunt, consequantur.

§. 14. Insuper eisdem Confratribus, qui diebus feriatis hanc Doctrinam Christianam, aut publice, aut privatim explanaverint, centum dies.

§. 15. Nec non omnibus, & singulis Præceptoribus, qui diebus festis discipulos suos ad Doctrinam Christianam duxerint, eosque illam docuerint, septem annos.

§. 16. Quique diebus feriatis in propriis Scholis eandem doctrinam explicaverint, centum dies.

§. 17. Sacerdoti etiam dictæ Archiconfraternitatis, qui in Ecclesia, seu Oratorio illius Confraternitatis, verbum Dei prædicaverit, aut collationes fecerit, licet illo die non intervenerit in aliqua Schola docendi causa, septem annos.

§. 18. Omnibus autem, & singulis Patribus, & Matribus familias, qui in suis domibus liberis, famulis, & familiaribus utriusque sexus Doctrinam Christianam explanaverint, qualibet vice id fecerint, centum dies.

§. 19. Item Confratribus, qui per Civitatem viros, mulieres, aut pueros ad eandem Doctrinam Christianam ducendi causa circumierint, septem annos.

§. 20. Eisdem autem Confratribus, qui extra Civitatem ad illam docendam per Castellam, & Villas exierint, decem annos.

§. 21. Item eisdem Confratribus, qui disputationibus, quæ in Scholis dictæ Archiconfraternitatis fieri solent, inter fuerint, ducentos dies.

§. 22. Omnibus item, & singulis Christianifidelibus, qui per mediam horam Doctrinam, aut docendi, aut discendi gratia studuerint, centum dies.

§. 23. Eisdem etiam Confratribus, qui infirmos dictæ Archiconfraternitatis visitaverint, quoties id fecerint, ducentos dies.

§. 24. Quoties vero Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum comitibus

Ajias indulgentias Confratribus quolibet mensè communicatis concedit.

Inducuntur alios ad discendam Doctrinam.

Discunt, & docentur. Doctrinam in diebus Stationum Urbis.

Visitatoribus Scholarum Doctrinæ.

Docentibus eandem diebus feriatis.

Præceptoribus eandem diebus festis.

Explicantibus eandem diebus feriatis.

Sacerdoti Archiconfraternitatis in ejus Ecclesia prædicanti &c.

Parentibus Doctrinam in familiam docentibus.

Cõvocantibus alios ad Doctrinam.

Confratribus per Castellam, & Villas docentibus.

Disputationi Doctrinæ.

Doctrinam docendi, vel discendi causa, studentibus.

Infirimos Cõfessores visitantibus.

Eucharistiæ comitantibus.

Ejusque Protectorem deputat, suum Vicarium.

Eidem Archiconfraternitati facultatem alias Confraternitates aggregandi, & indulgentias communicandi concedit.

Statuta condendi.

Indulgentiam plenariam Confratribus in die ingressus largitur.

Ein festo præcipuo Confraternitatis.

Ac in articulo mortis.

Corpora eo-
pudens defi-
ctorum affi-
ciantibus, aut
exequiis pra-
scantibus.

Congreg. vel
divinis officiis
Arch. assisten-
tibus.

Processioni-
bus, per Or-
dinarios pra-
scribendi.

Discipulis, Do-
ctrina, & co-
municatis in
die festo depu-
tando singulis
mensibus.

Confratribus
communicatis
die quo aggrega-
tio in qualibet
Terra publi-
catur.

Declaratio
quod etiam Co-
fraternitates
aggreganda
his fruatur
indulgentiis.

Derogatio
quod sufficit
aggregatio
unius Coſtra-
ternitatis pro
quolibet Die-
ceſi, ut caetera
ibi erigenda
ab Ordinario
participes sint.

Derogatio co-
fratrum.

Fides trans-
criptum.

Derogatio co-
fratrum.

charitatis Sacramentum, dum ad infirmos de-
fertur, comitati fuerint, septem annos.

§. 25. Eisdemque Confratribus, qui cor-
pora Confratrum, & Confororum defun-
ctorum, ac defunctorum ad sepulturam af-
sociaverint, aut exequiis, anniversariis, of-
ficiisve, quae pro eis celebrantur, pro eorum
animabus preces fundentes interfuerint,
tres annos.

§. 26. Ac quoties divinis officiis, &
Congregationibus publicis, vel secretis di-
ctae Archiconfraternitatis intervenerint,
ducentos dies.

§. 27. Eandemque indulgentiam conse-
quantur, quodcumque processionibus a
locorum Ordinariis sub vexillo dictae Ar-
chiconfraternitatis praescribendis interfue-
rint.

§. 28. Item omnibus, & singulis utrius-
que sexus, & cujuslibet aetatis Christianis di-
scipulis ad Doctrinam Christianam discendam
in dictis Scholis convenire solitis, qui pec-
cata sua quolibet Beatae Mariae Virginis,
aut alio festo a Superioribus dictae Congre-
gationis determinando, confessi fuerint,
tres annos, iis vero, qui ad communican-
dum habiles sunt, si dictum Eucharistiae Sa-
cramentum devote sumpserint, quinque
annos.

§. 29. Praeterea quolibet die dicta aggrega-
tio in quavis Civitate, vel Terra publi-
cabitur, omnibus, & singulis utriusque se-
xus Confratribus dictae Confraternitatis ve-
re poenitentibus, confessis, ac communi-
catis septem annos, & totidem quadragen-
as de eis junctis, seu alias quomodolibet
debitis poenitentis misericorditer in domi-
no concedimus, & relaxamus.

§. 30. Nostra propterea intentionis esse
declaramus, quod indulgentiae, gratiae, &
indulta praedicta intelligantur, ac sint con-
cessa, quibus Confraternitatis canonice erectae,
seu erigendae in qualibet Orbis parte, statim,
ac praedictae Archiconfraternitati, juxta con-
stitutionem seu rec. Clementis Papae VIII.
Praedecessoris nostri, fuerit aggregata, nec
absque aggregatione hujusmodi gratiarum,
& indulgentiarum praedictarum particeps
ullo modo esse possit.

§. 31. Declarantes nihilominus, quod
cum una Confraternitas dictae Doctrinae
Christianae unius Civitatis aggregata fuerit,
intelligantur, & sint omnino aggregate
reliquis omnes utriusque sexus ab Ordinario
loci erectae, & erigendae, earumdemque in-
dulgentiarum, & gratiarum praedictarum,
participes sint.

§. 32. Non obstantibus quibusvis Con-
stitutionibus, & Ordinationibus Apostoli-
cis, caeterisque contrariis quibuscumque.

§. 33. Volumus autem, quod praesentium
transumptis, manu alicujus Notarii publici
subscriptis, & sigillo dictae Archiconfrater-
nitatis munitis, eadem prorsus fides adhi-
beat, quae praesentibus adhiberetur, si fo-
rent exhibitae, vel ostensa.

Datum Tusculi sub Annulo Piscatoris,
die 6. Octobris 1607. Pontificatus Nostri
Anno Tertio.

LXXXIV.

Confirmatur Transactio quaedam inita inter
Commisarios Papae, & M. Ducis Hetruriae
super Confinibus, & Aquis Urbium Ci-
vitatibus Plebis, & Clusii.

PAULUS PAPA QUINTUS

Ad perpetuam rei memoriam

Decet Romanum Pontificem ea, quae
ad litium, & discordiarum materias
praecedendas, ac mutuum pacem, & chari-
tatem firmandam, mandato praesentium suo
providere concordata, & stabilita sunt, rata,
grata, & firma habere, ac decernere, prout
in Domino conspiciet salubriter expedire.

§. 1. Cum itaque, ut controversiis, quae
continuo inter dilectos filios Communita-
tes, & Homines Civitatum Plebis, & Clusii
occasione Confinium, & Aquarum exori-
untur, aliquando tandem de communi con-
sensu finis imponeretur, deputati fuerunt
hinc inde tam a Nobis, quam a dilecto filio
nobili viro Ferdinando Hetruriae sibi sub-
jectae Magno Duce certi Commisarii, qui
post accessum una cum peritis ad loca differ-
entiae, habitis simul pluribus tractatibus,
& re bene discussa, omnia Nobis diligenter
renunciaverunt. Quorum relatione audita,
& re mature considerata, nos ex iisdem
Commisariis a Nobis deputatis duos, Mag-
istrum videlicet Verospium in utraque
Signatura Nostra Referendarium, & Au-
dientiae litterarum contradictarum Audito-
rem, nec non Mutium Mattheum nobilem
Romanum iterum deputavimus, & dictus
Ferdinandus Magnus Dux pro parte
sua deputavit Joannem de Nicolinis nobilem
Florentinum, & suum apud Nos, & Sedem
Apostolicam Oratorem, dilectos filios, qui
juxta facultates per nostras in forma Brevis
litteras, ac Instrumentum Procura respective
concessas, ad infra scriptam Concordiam, &
Transactionem per publicum desuper cele-
bratum Instrumentum devenerunt, hujusmo-
di sub tenore videlicet: Praesenti publico In-
strumento cunctis pateat evidenter, & sit no-
tum, quod Anno a Nativitate Domini mil-
lesimo sexcentesimo septimo, Indictione
quinta, die vero decima Septembris Pon-
tificatus Sanctissimi in Christo Patris, &
D.N.D. Pauli divina Providentia Papae Quin-
ti Anno Tertio. Cum nunquam fuerit
satis provisum controversiis, quae continuo
inter Plebanos, & Clusinos, occasione Con-
finium, & Aquarum exoriantur, ut illis
aliquando de communi consensu finis im-
poneretur, deputati nuper fuerunt hinc in-
de tam a Sanctissimo D. N., quam a Sere-
nissimo Magno Hetruriae Duce Commisari-
um, qui post accessum ad loca differentiae
habito simul pluribus tractatu, & re bene di-
scussa, redierunt suis Principibus, quae
gesta fuerunt, renunciantes: unde postea
Sanctissimus D.N. iterum deputavit Perillu-
stre, & Reverendissimum D. Fabritium Ve-
rospium utriusque Signaturae Referendarium,
& Audientiae litterarum contradictarum
Auditorem, nec non Perillustrem D. Mu-
tium Mattheum nobilem Romanum, sicu-
ti

Ex Regest. in
Secret. Brevis.

Proemium.

Commisarii
PP., & M.
Ducis Hetrur-
iae transactio-
ne invene su-
per confinibus
& Aquis Ur-
bium Civitatis
Plebis, & Clu-
sii.

Tenor trans-
actionis refer-
tur.

ti pariter Serenissimus Magnus Hetruriae
Dux pro parte sua elegit Illustrissimum D.
Joannem de Nicolinis nobilem Florenti-
num, & suum apud Sanctissimum D.N. Ora-
torem, qui deputati, juxta suas facultates,
per literas Apostolicas in forma Brevis, nec
non Instrumentum Procura respective con-
cessas in Nostrorum Notariorum in solidum
rogatorum, & testium infra scriptorum praesentia,
ad infra scriptam Transactionem,
devenerunt.

1. Che dalli Pievajuoli, ed Ecclesiastici
si faccia nel Padule verso Città della Pieve
un Argine grosso in pianta palmi 30. in ci-
ma palmi 10. ed alto, quanto giudicheranno
li Periti di ambe le parti, che basti a riparare,
che le Acque della Chiana crescenti dell'
Inverno non lo cavalchino, e si faccia con
sua Banchina larga palmi 12., e detto Ar-
gine sarà distante da quello, che hanno li
Chiufini dalla parte verso Chiuffi braccia
150., e così si mantenga, acciò in quel
mezzo di detti Argini la Chiana abbia il suo
corso, e si cominci dal chiaro della Pieve,
con seguitarsi sempre con la sudetta distan-
za fino al fine dell'Argine Gianfigliazzo ver-
so le Torri.

2. Da questo termine in su verso le Tor-
ri si vada continuando con la medesima
linea, quanto si potrà, dove sia terra da farlo,
e sempre così distante dall'acqua della
Chiana dell'Estate, che vi si possano ritene-
re le acque dell'Inverno, che non lo ca-
valchino, e si arrivi fino al Poggio del Pa-
pa, o al Rio della Valle de' Sassi, con atte-
starlo quivi al sito alto, ma dal detto Rio
in su verso le Torri si lasci come di pre-
sente.

3. Che li Pievajuoli sieno obligati a
mantenere detto Argine stabile, nè variarlo
in modo alcuno in pregiudizio de' Chiufi-
ni, nè tollerare, che sia danneggiato, ma
castigare li Dannatori, e risarcire tutte le
rotture, e danni, che in qualunque modo
succedessero.

4. Che oltre questo, in caso di danno,
di rotture, o abbassamento di detto Argine,
non rimediando li Pievajuoli subito, che
succedono, così d'Inverno, come d'Estate,
competa alli Chiufini libera facoltà di ri-
farcirlo, e rialzarlo a spese degli obligati,
fattone però prima intimazione al Gover-
natore, ad alli Priori della Pieve con sem-
plice lettera missiva, ed in luogo de' Priori
al lor Cancelliere, acciò possano mandar a
vedere per loro interesse.

5. Che li Chiufini per il mantenimento
del corso dell'acqua della Chiana nel corso,
che ha di presente seguitino di perfezionare,
con ingrossamento, ed alzamento al pari di
quello della Pieve l'Argine, che hanno di
presente, e con allungarlo verso il chiarore
della Pieve, e debbano mantenerlo.

6. Che in oltre debbano continuar l'A-
lia cominciata fino al Monte, grossa, & alta
come sarà il resto dell'Argine.

7. Che tanto li Pievajuoli, quanto li
Chiufini, e ciascuna delle parti infra il loro
Argine, e le Terre, possa fare un Fosso per

scolo di dette terre, capace di detto scolo.

8. Che li Chiufini sieno obligati man-
tenere, e risarcire il sudetto loro Argine,
come li Pievajuoli, e non lo facendo, ab-
biano li Pievajuoli la medesima facoltà cir-
ca questo Argine delli Chiufini, che di so-
pra si riferba alli Chiufini circa quelli delli
Pievajuoli.

9. Che il confine delli Pievajuoli s' in-
tenda sempre fino all'acqua, tanto dentro
li due Argini, quanto di fuora, ogni volta,
che la Chiana pigliasse altro corso, ma allora
sarà in potere delli Chiufini di fare ritirare
in dietro li Pievajuoli, con rinchiudere di
nuovo detta Chiana fra li due Argini.

10. Che dalla detta Alia in su verso le
Torri, giacche la Chiana va quasi accanto
al Monte de' Chiufini, non sieno obligati li
Chiufini a farvi Argine.

11. Che tutto il Paese con l'acqua, Ar-
gine, ed ogni altra cosa verso la Città della
Pieve, dall'acqua della Chiana, s'intenda di
dominio, proprietà, giurisdizione, e Terri-
torio delli Pievajuoli.

12. Che l'acqua della Chiana sopra il
chiarore della Pieve verso le Torri, con li
suoi effetti, giurisdizione, Territorio, Do-
minio, proprietà, Pesche, Porti, Gabelle,
ed altro, si conservi, come di presente, alli
Chiufini, con facoltà libera, ed assoluta di
mantenere corrente detta acqua, nettare
l'Alveo, levar ogni impedimento, e fare
tutto quello, sarà opportuno per mantene-
re la corrente ancora lungo la banchina dell'
Argine de' Pievajuoli, li quali, sotto pre-
testo di loro Territorio fino all'acqua, non
possano fare innovazione, ma il tutto si as-
petti alla facoltà delli Chiufini, li quali in-
oltre debbano alzare, ingrossare, fortifica-
re, e mantenere il loro Argine, come di
sopra, accomodarli la Banchina, e possano
perciò valersi del terreno dell'Alveo fra
l'uno, e l'altro Argine tante volte, quante
bisognerà.

13. Che il chiarore della Pieve si man-
tenga con le sue Pesche, ed altro, come al
presente sotto il dominio, proprietà, jurisdizione,
e Territorio de' Pievajuoli, ed in
evento di disseccazione, l'acqua, che passerà
per quello, sarà nel medesimo modo de'
Pievajuoli, di maniera, che li Chiufini non
possano per alcun tempo venire con il suo
confine, se non fino all'acqua.

14. Che infra il chiarore della Pieve ed
il Canale sopra Buterone con arrivare fino
a detto Canale, con tagliare cannuccie, ster-
pi, vetticchie, ed altro, che vi sia fino alla
pelle della Terra, senza però scavamento
di essa, si faccia dalli Pievajuoli un'aper-
tura di larghezza di braccia 80., e si mantenga
di ogni tempo alla detta pelle della Ter-
ra, e sia in facoltà alli Chiufini, volendo in-
tervenire, quando si farà di tempo in tempo
detta apertura.

15. Che mancando li Pievajuoli di ave-
re ogn'anno per tutto il Mese di Agosto ta-
gliato come sopra, per il mantenimento di
detta apertura, sia in facoltà libera de'
Chiufini senza se li possa dare impedimento

alcuno, scritto, che ne haveranno nel principio di Settembre al Governatore, ed alli Priori della Pieve, con bastare, che la Lettera de' Priori sia presentata al loro Cancelliere, ed aspettato per quindici giorni accio il Governatore, e li Priori ne possano dar notizia alli loro superiori a Roma, il supplire, e fare lavorare per li Pievevuoli a spese di detti Pievevuoli senza però scavamento.

16. Che la Treffa con il Moiano, ed altre acque de Pievevuoli, che in quella si trovano al presente, si abbia a pigliare dalli Pievevuoli verso la Pieve, e separata dall'acqua della Chiana, in maniera, che li Periti sopra detti giudichino non possa nuocere all'Argine de' Pievevuoli, si conduca dalli medesimi ad entrare nel chiarore della Pieve, lontano per 50. braccia dalla Bocca sudetta della Chiana, e per il medesimo chiarore di mano in mano, che si disseccasse, si vada conducendo all' apertura sopradetta arginata dalla parte di verso la Chiana, accio non gli impedisca il suo corso, ed esito per l'apertura, ed alli Chiuffini, a cautela loro, in questo caso di disseccazione di mano in mano, che succedesse, competa facultà di metter mano a detto lavoro, e proseguirlo in luogo delli Pievevuoli, ogni volta che l'averanno fatto sapere a quelli, che s'è detto nel precedente capitolo, ed in spazio di un Mese non vi sarà preso provvedimento.

17. Che a tutti li lavori sopradetti si metta mano dalle Parti quanto prima, e di tutto si faccia Istromento pubblico con le clausole solite, ed opportune, con approvazione di Sua Santità per parte della Pieve, e di Sua Altezza per parte di Chiuffi.

Et pro majori Transactionis, & Concordiæ prædictarum, ac præsentis Instrumenti substantia, prædicti Reverendissimus D. Verospius, & D. Matthejus ex parte Sæc Sanctitatis, necnon dictus Illustrissimus D. Joannes ex parte Serenissimi Magni Ducis respectivè Deputati, promiserunt, & quilibet ipsorum promisit, quod jidem Sanctissimus, & Serenissimus hujusmodi Instrumentum, ac omnia in eo contenta valide ratificabunt.

Demum Transactionem, Compositionem, & Concordiam hujusmodi, præsentiq; Instrumentum, ac omnia, & singula in eo contenta, prædicti DD. Deputati promiserunt, & mutua, ac solemni stipulatione hinc inde interveniente, convenerunt, perpetuo, & inviolabiliter attendere, & observare, ac attendi, & observari facere per Communitates, & Subditos per dictos respectivè, & alios quoscumque, ut supra, & in aliquo non contravenire, dicere, vel facere per se se, vel alium, seu alios, in judicio, vel extra de jure, vel de facto, aliqua ratione, vel causa, prætextu, vel quæsto colore, sub poenis in dictis capitulis contentis. Pro quibus omnibus, & singulis observandis, obligaverunt, & quilibet ipsorum obligavit se se dictis nominibus, prout in dictis Capitulis continetur. Renunciantes &c. juraveruntque videlicet prædictus Reverendissimus D. Verospius, tacto pectore, more Prælatorum, & dicti DD. Deputati scrip-

turis Sacro-sanctis ad Sancta Dei Evangelia respective: Super quibus omnibus, & singulis præmissis, petum fuit a meo Notario publico infrascripto, ut unum, vel plura, publicum, seu publica, conficerem Instrumentum, & Instrumenta.

Actum Romæ in Palatio Illustrissimi, & Reverendissimi D. Francisci Mariae Card. de Monte nuncupat., & in Camera Audientie S. Illustrissima D. etiam ipso Illustrissimo D. Cardinale assistente, præsentibus ibidem Illustr. D. Joanne Baptista Incononato nobili Romano, & Magnifico, & Excellenti D. Petro Gerio qu. Rocchi de Aretio V. I. D. & D. Joanne Baptista Pertinario de D. v. v. dula, Britonorien. Ducece, & Reu. D. Adriano Ciamberlino qu. Evangelista de Cingulo, Auximan. Ducece. Testibus ad præmissa vocatis, habitis specialiter, atque rogatis &c.

Et quia Ego Hieronymus Scanardus Camera Apostolice Notarius, una cum D. Bartholomæo Dino Cancellario Consularum Florentinorum Urbis de supradicta Transactione, & Concordia rogatus fui, ideo præsens Instrumentum subscripsi, signavi, & publicavi in fidem requisitus. Loco signi.

§. 2. Cum itaque jidem Deputati promiserint, quod dictum Instrumentum tam à Nobis, quam à dicto Ferdinando Magno Duce ratum habebitur, & dictus Ferdinandus Magnus Dux, sicut accepimus, ex parte sua Concordiam, & Transactionem prædictas, ac dictum Instrumentum cum omnibus in eo contentis ratificaverit: Cumque Nos pariter cupiamus, Concordiam, & Transactionem hujusmodi inviolabiliter perpetuo observari.

§. 3. Idcirco Motu proprio, non ad aliquid super hoc Nobis oblata petitionis instantiam, sed ex mera deliberatione, & ex certa scientia Nostris, Concordiam prædictam, ac præsertim Instrumentum, ac omnia, & singula in illo contenta, sicut provide, & mandato Nostris facta sunt, Apostolica auctoritate, tenore præsentium, approbamus, & rata, & grata habemus, & perpetuo confirmamus, illisque perpetuo, & inviolabilis Apostolice firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos tam juris, quam facti etiam substantiales defectus, si qui in eisdem intervenerint, supplemus.

§. 4. Decernentes Concordiam prædictam, & Instrumentum præsertim hujusmodi, ac omnia, & singula in illo contenta, perpetuo valida, rata, & firma esse, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, & inviolabiliter observari debere: Sicque, & non aliter per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolice Auditores, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiti debere, ac irritum, & inane, quidquid secus super his à quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 5. Non obstantibus sæc. recor. Bonifacii Papæ VIII. Prædecessoris Nostris de una, & in Concilio generali edita de duabus die-

Hujusmodi Transactione rata habetur a M. Hieronymo Duce.

Confirmatur etiam a Pontifice.

Clausula pro observantia, & firmitate.

Derogatio cõtractuorum.

tis, dummodo ultra tres dietas aliquis, auctoritate præsentium, ad judicium non trahatur aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quibusvis Statutis, & consuetudinibus, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & approbatis. Quibus omnibus, & singulis, eorum tenores præsentibus pro expressis, & ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, hac vice dumtaxat, specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 19. Octob. 1607. An. III.

Dat. Romæ apud S. Marcum sub annulo Piscatoris die 19. Octobris 1607. Pont. Nostris Anno Tertio.

LXXXV.

Congregationi Clericorum Regularium Somaſchæ, alias Sancti Majoli, quæcumque gratiæ, & privilegia Ordinibus Mendicantium concessa, & concedenda, communicantur, & de novo conceduntur, quatenus sint in usu, non revocata, nec sacris Canonibus, aut Concilio Tridentino contraria.

ſtam Congregationem approbavit Pius V. in ſua Conſt. CV. Injunctum Tom. II. Par. III. fol. 50.

PAULUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

EX quo divina Majestas ad pastorale fastidium Nos quamquam immeritos evertit, illud quantum in Nobis semper fuit, superno auxilio freti, agere conati sumus, ut piorum hominum Congregationes, quæ ad divini cultus augmentum, & animarum salutem institutæ sunt, & in observatione institutorum suorum, pie, & religiose persistunt, magis quotidie in hujusmodi suo pio proposito confirmetur.

Communicatio, vel concessio omnium gratiarum, & privilegiorum quicunque ex Ordinibus Medicorum concessorum concedendorum.

§. 1. Cum itaque, sicut accepimus, dilectorum filiorum Congregationis, & Clericorum Regularium Somaſchæ alias S. Majoli nuncupatorum fortiores quotidie vires, adjuvante Domino, in militantis Ecclesiæ Castris appareant, ut Clerici Congregationis hujusmodi eo ferventius adhuc pugnare studeant, quo majoribus se viderint spirituibus gratis fore munitos, ipsos, & eorum quemlibet à quibusvis excommunicationis &c. censentes, præ alia quæcumque privilegia, & gratias jisdem Congregationi, & Clericis hæctenus quomodolibet concessa, omnia, & singula privilegia, prærogativas, concessiones, favores, facultates, declarationes, immunitates, exemptiones, libertates, cæterasque gratias, præeminencias, & Indulta cujusvis generis existentia spiritualia, & temporalia, quahacumque illa Bull. Rom. Tom. V. P. III.

Limitatio d. communicationis.

sint, (excepta tamen exemptione à jurisdictione Ordinariorum) quibusvis Mendicantium Ordinum Congregationibus, eorumque professoribus, ac eorum Monasteriis, Ecclesiis, Domibus, & Regularibus locis, nec non dilectis filiis earumdem Religionum, & Congregationum Generalibus, Præpositis, Superioribus, Prælati, & Capitulis, tam Generalibus, quam Provincialibus, Fratibus, Novitiis, Conversis, Donatis, ac quibusvis eorum, & earum personis in quibuscumque Mundi partibus existentibus, & illorum intuitu, etiam per viam communicationis, vel extensionis, aut alias quomodolibet per quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores Nostris, seu per Nos, & successores Nostris, aut alios auctoritatem habentes, concessa sunt, & concedentur, ac quibus singula Congregationes prædictæ, eorumque Monasteria, Ecclesiæ, Domus, & loca, ac Superiores, Fratres, & personæ hujusmodi de jure, usu, consuetudine, vel privilegio, aut concessione Apostolica, vel alia quavis auctoritate in genere, vel in specie, ac tam conjunctim, quam divisim, aut alias quomodolibet utantur, fruuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, frui, potiri, & gaudere possunt, vel poterunt quomodolibet in futurum, quarum concessionum tenores præsentibus pro expressis habentes, ac si de verbo ad verbum infererentur, etiam si talia sint, & forent, quæ specialem, & individua requirerent mentionem, seu particularem inscriptionem, (quatenus sint in usu, & non sint revocata, neque sub ullis revocationibus comprehensa, ac sacris Canonibus, & Concilii Tridentini decretis non adversentur) ad eandem Congregationem Somaſcham, seu S. Majoli, ac singulos illius Conventus, illorumque Superiores, Præpositos, Prælatos, & quascumque personas, auctoritate, & tenore prædictis, perpetuo extendimus, illaque eis communicamus, & de novo concedimus, & suffragari volumus, & declaramus.

§. 2. Non obstantibus tam sæc. recor. Bonifacii Papæ VIII. Prædecessoris Nostris de una, & in Concilio generali edita de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis auctoritate præsentium ad judicium non trahatur, quam aliis quibuscumque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, tam de iudicibus delegatis, & Conservatoribus, quam personis ultra certum numerum ad judicium non vocandis, necnoa quibusvis privilegiis, & Indultis Apostolicis quibusvis secularibus, vel regularibus Militiis, Communitatibus, Universitatibus, Capitulis, Castris, Villis, Terris, & quibusvis Cathedralibus, & Metropolitanis, vel Collegiatis, aut aliis Ecclesiis, Capitulis, Conventibus, Monasteriis, Hospitalibus, & aliis piis locis, etiam motu, & scientia similibus, & de non trahendis eorum subditis, vel personis, ipsarum Ecclesiarum, Civitatum, Universitatum, Castrorum, villarum, & locorum respective, extra eas, aut coram illis iudicibus, & personis, quam etiam

Alia limitatio ejusdem communicationis.

Derogatio quorancumque contractuorum.

etiam vigore quarumcumque literarum Apostolicarum, aut alias quibusvis modis, & qualitercumque, ac quibusvis verborum formis, & tenoribus, de quibus etiam plena, & expressa, specialis, specifica, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quavis alia expressio habenda, foret, tenores huiusmodi presentibus pro sufficienter expressis habentes illis alias in suo robore permanens, specialiter, & expresse derogamus: seu si aliquibus communiter, aut divisim ab eadem Sede indultum quod interdicti, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem, ceterisque contrariis quibuscumque.

Transumptio-
rum fides.

§. 3. Ceterum volumus, & dicta auctoritate decernimus, quod earumdem presentium transumptis, etiam manu alicujus Notarii subscriptis, & sigillo alicujus personae in dignitate Ecclesiastica constitutae, aut manu Praepositi Generalis, & sigillo ejusdem Congregationis Sormalchae munitis, eadem prorsus fides adhibeatur in iudicio, & alibi ubi opus fuerit, quae adhiberetur eisdem presentibus, si forent exhibitae vel ostense.

Dat. die 9.
Nov. 1607.
An. III.

Datum Romae apud S. Petrum die 9. Novemb. 1607. Pont. Nostri Anno Tertio.

LXXXVI.

Ampliatio jurisdictionis S. R. E. Cardinalium Congregationis boni regiminis Communitatum Status Ecclesiastici etiam mediate S. R. E. subiectarum, quoad cognitionem causarum eisdem tangentium, non tamen quoad poenas malefactorum.

Istam Congregationem instituit Clemens Octavus in Constit. XXIX. Pro Commissa. Tom. V. P. art. I. fol. 379.

PAULUS PAPA V.

Ad futuram rei memoriam.

Causa hujus
Constit. ut.

§. 1. Cupientes Constitutionem a fel. re: Clemente Papa VIII. Praedecessore Nostro super bono regimine, & administratione reddituum Communitatum, & Universitatum ditionis temporalis Ecclesiasticae editam, debita executioni pro earumdem Communitatum, & Universitatum utilitate demandari, ac de singulari fide, prudentia, & integritate dilectorum filiorum Nostrorum Mariani SS. Marcellini, & Petri de Camerino, Octavii S. Sabinae Bandini, Dominici S. Honuphrii, Tufci, Dominici Gymnastii, Innocentii S. Thomae in Parione titulorum Presbyterorum, Bubali, & Bartholomaei Sanctae Mariae in Porticu Diaconi de Caesis nuncupat. S. R. E. Cardinalium plurimum in Domino confisi, eisdem Cardinalibus, quos pro executione d. Constitutionis harum serie deputamus;

Jurisdic-
tio
Card in causis
quarumcumq;
Communitati-
um mediate

§. 2. Omnes, & quascumque causas tam civiles, quam criminales, & mixtas ad Communitates, & Universitates quascumque;

Statu Nostri Ecclesiastici Nobis mediate, vel immediate subiectas tam active, quam passive pertinentes, per se, vel alios ab eis subdelegandos, audiendi, discutiendi, examinandi, terminandi, ac omnia alia, & singula in eadem Constitutione contenta executioni demandandi.

S. R. E. subie-
ctarum.

Praelatosque
Congregationi
adjungendi, &
Secretarium
deputandi.

§. 3. Ac pro faciliori negotiorum huiusmodi expeditione aliquos Praelatos, aut alias personas juris prudentia praeditas, a Nobis approbandas, in eorum Consultores adhibendi, nec non aliquem ex illis, aut alium idoneum eis benevisum, in eorum Congregationis Secretarium deputandi, & causas quascumque reassumendi, & advocandi. Nec non quibuscumque Judicibus, & aliis personis, etiam sub censuris, & poenis inhibendi, & quoscumque citandi etiam per edictum publicum confido de non tuto accessu, caeteraque omnia, & singula in praemissis, & circa ea, quomodolibet necessaria, & opportuna faciendi, gerendi, ordinandi, & exequendi, itaut occasione causarum criminalium censuram Ecclesiasticam, aut irregularitatis non tam, dummodo sententiam, sanguinis per se ipsos non ferant, minime incurrant, plenam, liberam, & amplam auctoritatem, facultatem, & potestatem concedimus, & impertimur.

Derogatio co-
ntriorum.

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac omnibus illis, quae d. Clemens Praedecessor in eadem Constitutione voluit non obsistere, caeterisque contrariis quibuscumque.

Major pars to-
tam Co grega-
tionem repre-
sentat.

§. 5. Volumus autem, ut ea, quae a majori parte eorum resoluta fuerint, plenam obtineant firmitatem, & plenariae executioni demandari debeant.

Dat. die 4.
Junii 1607.
An. III.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub annulo Piscatoris, die 4. Junii 1605. Pont. Nostri Anno Primo.

Sequitur declaratio d. Constitutionis.

PAULUS PAPA QUINTUS

Ad futuram rei memoriam.

Relatio Co-
g. praecedentis.

J Am pridem cupientes Constitutionem a fel. record. Clemente Papa VIII. Praedecessore Nostro super bono Regimine Status Ecclesiae editam executioni demandari, dilectis filiis Nostri S. R. E. Cardinalibus pro ejusdem Constitutionis executione a Nobis deputatis omnes, & quascumque causas tam civiles, quam criminales, & mixtas, ad Communitates, & Universitates quascumque Status Ecclesiastici Nobis mediate, vel immediate subiectas tam active, quam passive pertinentes per se, vel alios ab eis subdelegandos, audiendi, discutiendi, examinandi, expediendi, & terminandi, ac omnia alia, & singula in eadem Constitutione contenta executioni demandandi, eisdemque causas quascumque reassumendi, & advocandi, quibuscumque Judicibus inhibendi, & alias, prout in Nostri literis in huiusmodi forma Brevis desuper expeditis sub die quarta Junii 1605. Pont. No-

Causa hujus
deklarationis.

Nostri Anno primo plenius continetur.

§. 1. Quia vero ob generalitatem verborum praedictarum literarum Nostrearum facile videri alicui possit, ea Nos commisisse, quae nostrae intentionis committere minime fuit: idcirco ad tollendas huiusmodi difficultates, praedictarum literarum tenore presentibus pro sufficienter expresso, & ad verbum inserto habentes,

Declaratio.

§. 2. Motu proprio, & ex certa scientia, maturaque deliberatione nostra, vigore presentium, declaramus, intentionis Nostrae fuisse, eisdem Cardinalibus solummodo, & non alias causas civiles, criminales, & mixtas, tam active, quam passive ad Communitates, & Universitates Status Nostri Ecclesiastici mediate, vel immediate subiectas pertinentes per se, vel alios, ut praemittitur subdelegandos pertinentes, audiendi, discutiendi, examinandi, expediendi, & terminandi, reassumendi, & advocandi, quae ad redditus, & proventus, (non tamen poenarum malefactorum) ad illas quomodolibet spectant, & quae in futurum spectabunt, aut rationem, seu computorum redditiones, etiam ratione administrationis Annone, seu Abundantiae, & pecuniarum, ac rerum illius, seu illi destinatarum Civitatum, Terrarum, & Locorum ejusdem Status Ecclesiastici, sive ad quoruncumque bonorum administrationes praedictarum Communitatum, & Universitatum, quomodocumque, & qualitercumque pertinent, & pertinebunt, facultatem tribuere, itaut eas tantum, & non alias causas iidem Cardinales per se, vel alios subdelegandos audire, discutere, examinare, expedire, & terminare, reassumere, & advocare a quibuscumque Judicibus, nec non iidem inhibere, & omnia, & singula in eis contenta, omnibusque aliis, & singulis in praedictis literis nostris facultatibus illis concessis, in praemissis, & circa ea, uti possent, & valerent, ac possint, & valeant.

Immoque
idcirco
ostenduntur.

§. 3. Irritum decernentes, & inane, quicquid fecus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausula sub
lata, &c.

§. 4. Non obstantibus praemissis, nec non quibusvis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, caeterisque contrariis quibuscumque.

Derogatio co-
ntriorum.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub annulo Piscatoris, die 20. Novembris 1607. Pont. Nostri Anno III.

Dat. die 22
Nov. 1607.
An. III.

Ex Regis in
Secret. brev.

LXXXVII.
Cavetur quominus Ecclesiastici Principatus Cataloniae, & Comitatus Rossilionis, & Ceritaniae utantur Archibus ad Rotam nuncupatis, eosque penes se detineant.

Philippi Regis
petitio.

PAULUS PAPA V.
Ad futuram rei memoriam.
§. 1. Charissimi in Christo filii Nostri Philippi Hispaniarum Regis Catholici Bull. Rom. Tom. V. P. III.

ci nomine Nobis nuper expositum fuit, ipsum Philippum Regem cupientem atrocissimis delictis, quae in Principatu Cataloniae, & Comitatus Rossilionis, & Ceritaniae ob delationem tormentorum Bellicorum, quae *Archibus ad Rotam* dicuntur, obviare, & huiusmodi armorum genus ex Principatu, & Comitatus huiusmodi penitus tollere, quoddam Proclama, seu Edictum edi, & publicari curasse, pro quo quoad bonum publicum, & quietem in dictis Principatu, & Comitatus conservanda, & ad evitanda inconvenientia, & occasionem delinquendi in offensam Dei, & proximi, inde provenire solita, praedictorum Archibus, non solum usus, sed etiam detentio domi, aut in aliis locis palam, aut clam, ac artificibus illa ulterius fabricandi, aut jam fabricata aptandi facultas sub poenis gravissimis expresse prohibetur. Cum autem, sicut in eadem expositione sub junctum fuit, parum prodesset praemissa arma Laicis prohibuisse, si fas esset Clericis, & personis Ecclesiasticis illa detinere, vel fabricare, & ideo ipse Philippus Rex cupiat ipsi etiam Clericis, & personis Ecclesiasticis eorundem armorum usum, detentionem, & fabricationem, Apostolica auctoritate prohiberi.

Prohibitio de
qua in rubrica

§. 2. Nos attendentes, talia arma, quae Laicis minime convenire visa sunt, ab Ecclesiasticis tanto magis rejicienda, & abhorrenda esse, quanto ipsos Ecclesiasticos vitae, ac morum exemplo laicos magis praecellere decet, ac propterea ejusdem Philippi Regis honestis votis, ac justis Nobis super hoc porrectis precibus annuentes, omnibus, & quibuscumque Ecclesiasticis, & Clericis, etiam in sacris, & Presbyteratus ordinibus constitutis, tam secularibus, quam cujusvis Ordinis, & Militiarum, ac Hospitalis Sancti Joannis Hierosolymitani Regularibus, & quantumvis exemptis, ac Nobis, & Apostolicae Sedi subiectis ac sub Nostri, & Beati Petri protectione immediate receptis, & quocumque privilegio suffaltis, & quocumque dignitate, auctoritate, & praeminentia fulgentibus, earumque familiaribus, servientibus, & Ministris in dictis Principatu, & Comitatu consistentibus, presentibus, & futuris, ne simili Archibus ad rotam genere quovis modo uti, aut illa publice, vel occulte detinere, vel fabricare, vel fabricari facere quoquo modo audeant, vel praesumant, auctoritate Apostolica tenore presentium ad Nostri, & Sedis Apostolicae beneplacitum prohibemus.

§. 3. Ac Venerabili Fratri Nostro Episcopo Gerunden. nunc, & pro tempore existenti committimus, & mandamus, ut contra personas Ecclesiasticas praedictas, etiam quoad exemptas, tanquam Noster, & Apostolicae Sedis delegatus, quae huiusmodi Archibus gestaverint, detinuerint, aut quoquo modo habuerint, vel fabricaverint, aut fabricari fecerint per poenas gravissimas juxta Proclamat, & Edicti Regis contra laicos publicati formam citra tamen poenam

Episcopo Gerundeni data
facultas procedendi contra
inobedientes.